

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

Μάιος 2008

αρ. φύλλου 122

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 e-mail aske@mailbox.gr, ιστοσελίδα <http://www.aske.gr>

ΔΥΟ ΘΕΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ Σ' ΕΝΑ ΑΝΤΙΑΡΑΣΤΙΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Βέβαιο ήταν ότι η κυβέρνηση της Ν.Δ. θα ακολουθούσε μια πολιτική μέσα στο πλαίσιο του δόγματος «ανήκομεν εις την Δύσιν» και των κανόνων του καπιταλιστικού συστήματος, όπως ορίζονται από την Ε.Ε. Σε προηγούμενα φύλλα μας διαπιστώσαμε ότι, ενώ στα εθνικά θέματα προσπαθεί να αξιοποιήσει προς όφελος της χώρας μας τα μικρά περιθώρια που επιτρέπουν οι δεσμεύσεις αυτές, αντίθετα στον τομέα της οικονομίας και της κοινωνίας τηρεί πιστά όλες τις εντολές.

Η αντίφαση αυτή έγινε περισσότερο ορατή το τελευταίο δίμηνο. Η προβολή του βέτο στο **Βουκουρέστι** και η κατ' αρχήν συμφωνία με τη Ρωσία για τον **αγωγό φυσικού αερίου** επιδοκιμάστηκαν από τον ελληνικό λαό. Αντίθετα, το σκάνδαλο της πώλησης του **ΟΤΕ**, οι ρυθμίσεις του **ασφαλιστικού** και η **εισοδηματική πολιτική** συσσωρεύουν κοινωνική δυσαρέσκεια. Αυτοκαταστροφική είναι και η απόφαση της
(συνέχεια στη σελ. 2)

ΑΚΑΤΑΝΟΗΤΗ Η ΕΚΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΟΤΕ

Ακατανόητη, σε πρώτη ματιά, εμφανίζεται η απόφαση της Ν.Δ. να πωλήσει το μεγάλο μέρος του μεριδίου του ΟΤΕ στη γερμανική Telecom. Ακατανόητη, μια και ο ΟΤΕ είναι απολύτως κερδοφόρος επιχείρηση, ακατανόητη, γιατί το εμφανιζόμενο τίμημα είναι μηδαμινό μπροστά στα κέρδη απ' αυτόν. Ακατανόητη, αφού παραμένει αδιευκρίνιστος ο ρόλος του Βγενόπουλου. Ακατανόητη, κυρίως, αφού ο οργανισμός αυτός άπτεται άμεσα ζωτικών εθνικών αναγκών ασφαλείας.

Ακατανόητη ασφαλώς για όσους σκέπτονται λογικά. Η κυβερνητική πολιτική, όμως, στο εσωτερικό μέτωπο κυρίως, είναι κυριολεκτικά σουρεαλιστική. Η κυβέρνηση δείχνει να μην ξέρει τι της γίνεται. Όταν όλες οι άλλες χώρες της Ε.Ε., του κάστρου αυτού του παγκοσμιοποιητικού
(συνέχεια στη σελ. 3)

Ο ΑΓΩΓΟΣ SOUTH STREAM

Στην τελευταία συνάντηση Πούτιν-Καραμανλή τον Απρίλιο και με την ευκαιρία της γνωριμίας με το διάδοχο Μεντβέντεφ (για πρώτη φορά ομαλή διαδοχή στη μετατσαρική Ρωσία) υπεγράφη μια πολύ σοβαρή, πολιτικά τουλάχιστο, συμφωνία Ρωσίας-Ελλάδας.

Στα πλαίσια της ενεργειακής πολιτικής της (και της γεωπολιτικής ...) η Ρωσία σχεδιάζει τη δημιουργία και νέου αγωγού μεταφοράς φυσικού αερίου προς τη Δυτική και Κεντρική Ευρώπη, παρακάμπτοντας την προβληματική Ουκρανία. Ο νέος αυτός, νότιος, αγωγός θα ξεκινά από τη Βουλγαρία και μέσω Σερβίας θα κατευθύνεται βορειοδυτικά. Με τη νέα συμφωνία θα δημιουργηθεί και ένα νοτιότερο παρακλάδι, που μέσω Βουλγαρίας και Ελλάδας θα κατευθύνεται προς τη Νότιο Ιταλία.

(συνέχεια στη σελ.3)

Η ΣΥΝΟΛΟΣ ΤΟΥ ΝΑΤΟ ΣΤΟ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ ΚΑΙ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΒΕΤΟ

Ευτυχώς, στο Βουκουρέστι 2-4/4/08 δεν επαληθεύτηκαν οι χειρότεροι φόβοι μας, ότι η ελληνική κυβέρνηση ίσως υποχωρήσει την τελευταία στιγμή στις αμερικανικές πιέσεις και αποδεχθεί διπλή ονομασία. Αντιθέτως, με τη στήριξη της αντιπολίτευσης, αποδείχτηκε συνεπής στη θέση της ότι, αν δεν προηγηθεί συμφωνία για μια σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό για όλες τις χρήσεις, θα ασκήσει βέτο. Επιπλέον, φάνηκε ότι είχε κάνει κάποια προεργασία (επαφές με κυβερνήσεις, δημοσιεύσεις σε ξένα ΜΜΕ κ.λπ.) πριν πάει στο Βουκουρέστι.

Οι Αμερικανοί επείγονταν να κλείσουν το θέμα του ονόματος μέχρι τον Απρίλιο του 2008, απ' ενός γιατί επιθυμούσαν να εντάξουν το κράτος των Σκοπίων μαζί με την Κροατία και την Αλβανία στο ΝΑΤΟ στη σύνοδο του Βουκουρεστίου, απ' ετέρου γιατί μετά την ανεξαρτητοποίηση του Κοσόβου δεν τους ευνοεί μια εκκρεμότητα στο γειτονικό προτεκτοράτο τους.

(συνέχεια στη σελ. 4)

ΔΥΟ ΘΕΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ Σ' ΕΝΑ ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΙΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

(συνέχεια από τη σελ. 1)

κυβέρνησης να συνδέσει τις μεταρρυθμίσεις της στην εκπαίδευση με την ίδρυση **ιδιωτικών πανεπιστημίων**, παραβιάζοντας το Σύνταγμα.

Η κυβέρνηση **Μπους**, με τον πρωτογονισμό που τη διακρίνει, και οι σύμμαχοί της δεν έκρυψαν την δυσαρέσκειά τους για το Βουκουρέστι και τον αγωγό, σε βαθμό που να προδίδουν ότι επιθυμούν και επιδιώκουν την ανατροπή της κυβέρνησης Καραμανλή με άλλη, πλήρως ευθυγραμμισμένη μαζί τους.

Ο αρχιερέας και ο τέως

Στα πλαίσια αυτά προβάλλονται υπερμέτρως από τα ΜΜΕ τις μέρες αυτές βρυκόλακες του παρελθόντος, από τον **τέως βασιλιά** μέχρι το **Μητσοτάκη**, που προσπαθούν να δικαιολογήσουν την αποστασία και το συνταγματικό πραξικόπημα που ανέτρεψε τη λαοπρόβλητη κυβέρνηση του Γεωργίου Παπανδρέου το 1965. Στόχος τους είναι να εμφανίσουν ως αναξιόπιστη την πολιτική που διεκδικεί κάτι για την Ελλάδα (Γεώργιος και Ανδρέας Παπανδρέου) και να εξαγνίσουν την οικογένεια Μητσοτάκη, ώστε οι αμαρτίες του πατέρα να μη βαραίνουν τη θυγατέρα στην κούρσα διαδοχής του Καραμανλή.

Ενδιαφέρον είναι ότι στο σχετικό συμπόσιο που διοργάνωσε το ίδρυμα «Κ. Μητσοτάκης» (που το πληρώνουμε εμείς!) ο σημιτικός εκσυγχρονιστής **Ευάγγελος Βενιζέλος** ήταν άκρως επιεικής για τα έργα και τις ημέρες του αρχιερέα της αποστασίας, μέχρι του σημείου να αποφύγει τη λέξη «αποστασία» και να χαρακτηρίσει το βασιλικό πραξικόπημα ως «συνταγματικό περιστατικό»!

Πάντως, παρά την ισχνή κοινοβουλευτική πλειοψηφία, ο **Καραμανλής εμφανίζεται ενισχυμένος** μετά το Βουκουρέστι και τη συμφωνία με τους Ρώσους για τον αγωγό και όσα στελέχη της Ν.Δ. βιάστηκαν να τον ανατρέψουν αναδιπλώθηκαν. Ο Πολύδωρας εδήλωσε υποταγή και οι συσχετισμοί караμανλικών-μητσοτακικών μέσα στο κόμμα άλλαξαν δραματικά υπέρ των πρώτων, τουλάχιστον στη νεολαία. Αυτό, βέβαια, δεν αποκλείει ανά πάσα στιγμή να εκδηλωθεί νέα προσπάθεια ανατροπής του Καραμανλή.

Η Ντόρα και οι Τούρκοι

Η Ντόρα με το Βουκουρέστι εξευτελίστηκε, ακόμη και απέναντι στους προστάτες της, αφού τους είχε διαβεβαιώσει ότι δε θα ασκηθεί βέτο. Τελικά αναγκάστηκε να υποστηρίξει δημόσια μια γραμμή αντίθετη απ' αυτήν που ήθελε και παρασκηνιακά προωθούσε. Αυτός ο εξευτελισμός, όμως, δεν ήταν αρκετός για να σταματήσει το υπονομευτικό της έργο.

Στο Στρασβούργο στις 7/5/08 «μίλησε με τα καλύτερα λόγια για τις φιλικές σχέσεις που έχει αναπτύξει με τον κ. Μπαμπατζάν» (Ελευθεροτυπία 8/5/08). Στην κοινή συνέντευξη τύπου ο Μπαμπατζάν αποκάλυψε λαοπρόβλητο ηγέτη τον κατοχικό ηγέτη Ταλάτ και η Ντόρα δίπλα του ούτε το σχολίασε!

Στις διαχύσεις της Ντόρας οι Τούρκοι απάντησαν με την πλήρη ψευδολογίων ανανεωμένη **ιστοσελίδα του υπ. Εξωτερικών**, στην οποία αναγράφεται ότι **οι παραμεθόριες περιοχές μεταξύ Νέστου και Έβρου είναι ένας μεγάλος θύλακος με «αμιγώς τουρκικό πληθυσμό»**, ο μεγαλύτερος του κόσμου! Τι άλλο χρειάζεται κανείς, για να καταλάβει ότι κάποια στιγμή η Τουρκία θα διεκδικήσει ελληνικά εδάφη στη Θράκη; Κι όμως, η αντίδραση του ελληνικού(;) υπ. Εξωτερικών ήταν ότι «θα εξακολουθήσουν να γίνονται οι ενδεικνυόμενες ενέργειες ...» και λοιπές κενολογίες. Η τουρκική διείσδυση στην ελληνική Θράκη ίσως γίνει κάποια στιγμή το υπ' αριθμόν ένα πρόβλημα της πατρίδας μας.

... και προσπάθεια αποσχιστικών κινήσεων

Η προσπάθεια των Αμερικανών και των συμμάχων τους (Βρετανών, Τούρκων, Ισραηλινών κ.ά.) να πλήξουν την Ελλάδα δεν περιορίζεται στην ενθάρρυνση και ενίσχυση υπαρκτών (Θράκη) και ανύπαρκτων (Μακεδονία) μειονοτήτων. Ξοδεύουν τεράστια ποσά, για να συγκροτήσουν αποσχιστικές κινήσεις, ακόμη και στα Επτάνησα, την Κρήτη και τα Δωδεκάνησα!! Έχουν προχωρήσει και σε πρακτικές προετοιμασίες, αλλά η μηδενική απήχηση που έχουν δεν τους επιτρέπει να δημοσιοποιήσουν κάτι.

Τα πολιτικά κόμματα

Μπροστά σ' αυτά τα σοβαρά προβλήματα η αξιωματική αντιπολίτευση του **ΠΑΣΟΚ** δεν πείθει ότι επιθυμεί και επιδιώκει μια καλύτερη προοπτική, παρότι προσπάθησε να δείξει ότι «επανερχεται στις ρίζες», με την καταγγελία των αντιλαϊκών μέτρων της κυβέρνησης, με την απόρριψη της πρότασης για «Νέα Μακεδονία», με την καταγγελία της ιστοσελίδας του τουρκικού υπ. εξ. ως «προβοκατόρικης, προκλητικής και απολύτως ψευδούς» κ.λπ. Αλλά δεν πείθει ότι αυτά τα πιστεύει ειλικρινώς, γι' αυτό οι περισσότεροι πολίτες αδιαφορούν για ό,τι λέει και ό,τι κάνει. Οι μόνοι που ενδιαφέρονται είναι οι κομματικοί, που βιάζονται να επανέλθουν στην εξουσία, για να την ξαναχρησιμοποιήσουν για το προσωπικό τους όφελος.

Ο **ΣΥΝ** εμφανίστηκε σε δημοσκοπήσεις απογειωμένος κοντά στο 20%, σε μια προσπάθεια των «νταβατζήδων» να οδηγήσουν σε ελεγχόμενους φορείς την κοινωνική δυσαρέσκεια. Αυτές οι δημοσκοπήσεις αποδείχθηκαν αναξιόπιστες με τα αποτελέσματα των φοιτητικών εκλογών, όπου ο ΣΥΝ παρέμεινε στο 5%, ενώ, κατά τις δημοσκοπήσεις, θα έπρεπε να έχει πολύ υψηλότερα ποσοστά από το μέσον όρο. Έτσι τα ΜΜΕ, για να διατηρήσουν την όποια αξιοπιστία τους απέμεινε, άρχισαν να κατεβάζουν τα ποσοστά του ΣΥΝ και ο Τσίπρας άρχισε να διαμαρτύρεται! Πώς να πάρει κανείς στα σοβαρά τις διαβεβαιώσεις του ότι δεν πρόκειται να συνεργαστεί με το ΠΑΣΟΚ;

Το **ΚΚΕ**, έξω από τα παιχνίδια του συστήματος, ακολουθεί μια (κατά τη φρασεολογία του)

«σεχταριστική» πολιτική. Στην ουσία ενδιαφέρεται μόνο για τα του οίκου του και με τα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας ασχολείται μόνο στο βαθμό που εκτιμά ότι θα του αποδώσουν κομματικά οφέλη.

Η πιθανή εκλογή του Ομπάμα, μετά την επικράτησή του στις εκλογές του Δημοκρατικού Κόμματος, στην προεδρία των ΗΠΑ δεν πρέπει να δημιουργήσει μεγάλη αισιοδοξία ότι οι αμερικανικές επιδιώξεις σε σχέση με την Ελλάδα θα αλλάξουν ριζικά. Η Ελλάδα μπορεί να ελπίζει σε μια καλύτερη μοίρα, μόνον εάν εμείς, οι πολίτες της, προσπαθήσουμε πρώτα γι' αυτό. Υπάρχουν δυνάμεις στην ελληνική κοινωνία που μπορούν να εκφράσουν μιαν άλλη πολιτική και το **ΑΣΚΕ** είναι μία απ' αυτές.

ΑΚΑΤΑΝΟΗΤΗ Η ΕΚΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΟΤΕ

(συνέχεια από τη σελ. 1)

νεοφιλελευθερισμού, άρχισαν να υπερασπίζονται όλους τους εθνικούς τους σημαντικούς οργανισμούς και επιχειρήσεις (ακόμη κι ο Μπερλουσκόνι!), η δική μας κυβέρνηση εφαρμόζει, άγνωστο ακόμη γιατί, με θρησκευτική ευλάβεια τις παρωχημένες, πλέον, οδηγίες της γραφειοκρατίας της Κομισιόν.

Θέλει να δείξει καλή διαγωγή; Εξοφλεί γραμμάτια υποσχέσεων, για να την αφήσουν στην εξουσία; Θεωρεί ότι αυτός είναι ο μόνος τρόπος για να περιορίσει τα «απαράδεκτα» προνόμια της νομενκλατούρας του ΟΤΕ, πασοκικών επιρροών; Άγνωστο, για την ώρα. Πάντως κάτι πολύ σοβαρό συμβαίνει και άκρως ανησυχητικό για τη χώρα μας, αφού ενόψει της δημοσίευσης της συμφωνίας απειλεί ανοικτά τους βουλευτές της με... προσφυγή στις εκλογές, αν δεν την ψηφίσουν!

Διαμαρτύρεται το **ΠΑΣΟΚ**, λέγοντας άλλ' αντ' άλλων και τελικά ότι θα εξαντλήσει τις πολιτικές και νομικές δυνατότητες, «για να επαναφέρει τον ΟΤΕ στον έλεγχο του κράτους», δηλαδή θα αναγνωρίσει την υπάρχουσα, τότε και αν, κατάσταση. Άλλωστε, η εκποίησή του δε σταμάτησε επί Σημίτη, μετά την επέλαση και απέλαση του Μητσοτάκη. Ο **ΣΥΝ** διαμαρτύρεται επίσης, εξυμνώντας παράλληλα τον ευρωπαϊσμό, που διατάσσει το ξεπούλημα!!

Τελικά η Ν.Δ. επιβεβαιώνει τον άκρατο νεοφιλελευθερισμό της και η μόνη ελπίδα είναι η αντίδραση των **εργαζομένων** εκεί, έστω και αν αγωνίζονται για τα προσωπικά τους «προνόμια». Αυτά, αν υπάρχουν, μπορούν να διορθωθούν κάποια στιγμή. Αν όμως ξαφνικά δούμε τον ΟΤΕ στα χέρια της ...Τουρκίας (αφού η **Telecom** **θα έχει το δικαίωμα μεταπώλησης όπου θέλει!**) , τότε ...

Ο ΑΓΩΓΟΣ SOUTH STREAM

(συνέχεια από τη σελ. 1)

Η σπουδαιότητα του αγωγού για την Ελλάδα

Είναι προφανής η σπουδαιότητα του νέου αγωγού, κυρίως για την Ελλάδα. Επίσης, είναι προφανές το πόσο ενοχλούνται ΗΠΑ και Τουρκία, που δε θα ελέγχουν πλήρως τη ροή ενέργειας προς την Κεντροδυτική Ευρώπη, αφού μειώνεται η σημασία του αγωγού TGI (Τουρκία-Ελλάδα-Ιταλία), που θα μεταφέρει αέριο από το Αζερμπαϊτζάν. Η Τουρκία, μάλιστα, απαιτεί να μην είναι απλώς χώρα διέλευσης του αερίου (εισπράττοντας τα «διόδια»), αλλά να αγοράζει το αέριο στα ανατολικά της σύνορα και να το πουλά στα δυτικά της. Πέραν της επιφύλαξης ότι το Αζερμπαϊτζάν και οι αμερικανικές εταιρείες θα αδυνατούν να ανταποκριθούν στις παραγγελίες των πελατών τους, η Τουρκία θα μπορούσε σε στιγμή κρίσης να μας προκαλέσει ενεργειακή ασφυξία. Με το South Stream ο κίνδυνος αυτός εκλείπει, αφού προβλέπεται ότι η Ελλάδα θα προμηθεύεται το 40% του αερίου της από αυτόν, το 40% από τον TGI και το 20% υγροποιημένο με δεξαμενόπλοια από την Αλγερία. Σε περίπτωση αδυναμίας του TGI, οι Ρώσοι μπορούν να αυξήσουν το δικό τους ποσοστό. Είναι αναμενόμενες, λοιπόν, οι, μάλλον αδέξιες και σπασμωδικές, αντιδράσεις των ΗΠΑ και Τουρκίας (βλ. κύριο άρθρο).

Η κίνηση αυτή της κυβέρνησης είναι θετική και ευοίωνη ως προϋπόθεση ανεξάρτητης και αδέσμευτης πορείας. Αρκεί, φυσικά, να έχει προηγηθεί προετοιμασία δημιουργίας εξωτερικών ερεισμάτων και εσωτερικής κοινωνικής συμπαράστασης (κάτι που, δυστυχώς, δε συμβαίνει) και σαφής αποφυγή κάθε υπόνοιας νέων προσανατολισμών δέσμευσης και υποταγής.

Η ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΝΑΤΟ ΣΤΟ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ ΚΑΙ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΒΕΤΟ (συνέχεια από σελ. 1)

Τελικά η «μεσολάβηση» Νίμιτς δεν οδήγησε σε συμφωνία μέχρι τις 2/4/08 και το ΝΑΤΟ δεν απήθυνε πρόσκληση προς τα Σκόπια για ένταξη, αποφασίζοντας ότι δε θα γίνει η ένταξη, εάν προηγουμένως δεν υπάρξει συμφωνία για το όνομα.

Άλλο ένα φιάσκο για το Μπους

Η σύνοδος του Βουκουρεστίου απετέλεσε άλλο ένα φιάσκο για την κυβέρνηση Μπους, που δεν κατάφερε να εντάξει στο ΝΑΤΟ όχι μόνο το κράτος των Σκοπίων, αλλά ούτε την **Ουκρανία** και τη **Γεωργία**, ούτε καν εξασφάλισε ενισχυμένη συμμετοχή των συμμάχων του στο στρατό κατοχής του **Αφγανιστάν**. Η Γερμανία, η Γαλλία και άλλες χώρες δε διακινδύνευσαν τις σχέσεις τους με τη Ρωσία, από την οποία εξαρτώνται ενεργειακά. Ο Μπους «κατάφερε» να χάσει η κυβέρνηση των ΗΠΑ ακόμη και τον πλήρη έλεγχο του ΝΑΤΟ, κάτι αδιανόητο μέχρι τώρα. **Οι «σύμμαχοι» δείχνουν να αγνοούν πλέον το Μπους και να αναζητούν τον επόμενο πρόεδρο των ΗΠΑ, για να ευθυγραμμιστούν μαζί του**, κι αυτό βοήθησε την Ελλάδα να αγνοήσει τις αμερικανικές πιέσεις. Οι εφημερίδες έγραψαν ότι ο νικητής της συνόδου ήταν ο πρόεδρος της Ρωσίας Πούτιν!

Κέρδη και ανησυχίες

Το κέρδος για την Ελλάδα είναι ότι, ύστερα από πολλά χρόνια, άρχισε πάλι να γίνεται κατανοητό διεθνώς ότι το κράτος των Σκοπίων πρέπει να αλλάξει όνομα. Ακόμη και στα πλαίσια του ΝΑΤΟ η ελληνική (όποια) αντίδραση ανάγκασε αρκετούς «συμμάχους» να συμπαρασταθούν στην Ελλάδα ή να κρατήσουν ουδέτερη στάση. Μεγάλη απογοήτευση κατέλαβε τους Σκοπιανούς, οι οποίοι υπερτίμησαν τις δυνατότητες του προστάτη τους και θεώρησαν ότι μπορούν να μην κάνουν καμιά υποχώρηση.

Όλες αυτές οι εξελίξεις, βεβαίως, καθόλου δε μας καθησυχάζουν. Το ΝΑΤΟ και η Ε.Ε. δεν είναι ευνοϊκοί χώροι διεκδίκησης των εθνικών μας δικαίων. **Αν δεν ανήκαμε στο ΝΑΤΟ και την Ε.Ε., κανένα εθνικό μας θέμα δε θα είχε φτάσει στη σημερινή δυσάρεστη κατάσταση και, σε κάθε περίπτωση, θα είχαμε πολύ μεγαλύτερα περιθώρια να διαπραγματευτούμε και να βελτιώσουμε τη θέση μας.** Η Ελλάδα έχει υποχωρήσει μέχρι τη σύνθετη ονομασία, χωρίς να πάρει κανένα αντάλλαγμα. Η σύνθετη ονομασία, ακόμη κι αν γίνει αποδεκτή από τα Σκόπια, διαιώνίζει το πρόβλημα. Αφήνεται να διαρρεύσει ότι η «Νέα» Μακεδονία είναι γεωγραφικός προσδιορισμός! Όλοι όσοι στην Ελλάδα πίεζαν για περαιτέρω υποχωρήσεις (πολιτικοί, δημοσιογράφοι,

«διεθνολόγοι» κ.λπ.), επισείοντας την απειλή των αντιποίνων από τους Αμερικανούς και την «απομόνωση από τους συμμάχους», μπορεί να αποστομώθηκαν, αλλά παραμένουν ισχυροί στα κέντρα λήψης των αποφάσεων, ελέγχουν τους μηχανισμούς ενημέρωσης και μεθοδεύουν ακόμη και κυβερνητικές ανατροπές! Κάποιοι τόλμησαν να κατηγορήσουν ακόμη κι αυτό το μισό ΟΧΙ που προέβαλε η Ελλάδα. Χαρακτηριστικά είναι όσα γράφει το άθλιο πολυσέλιδο έντυπο **Athens Voice**, που μοιράζεται δωρεάν και μαζικά, απευθύνεται στους νέους και τους ασκεί σημαντική επιρροή: «Το βέτο εναντίον της Δημοκρατίας της Μακεδονίας ... δείχνει ότι όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα ευθυγραμμίστηκαν με τη συλλογική φανταστική ανασφάλεια της ελληνικής κοινωνίας, εθνικιστικά τυφλωμένης ...» (17-23/4/08)

Οι εθελόδουλοι προβάλλουν τώρα την ανάγκη ταχείας επίλυσης του προβλήματος, ωσάν να έχει η Ελλάδα κάποιο λόγο να βιάζεται. Το παρήγορο είναι ότι ακόμη και οι δημοσκοπήσεις που εμφανίζουν τα ελεγχόμενα ΜΜΕ δείχνουν ότι οι Έλληνες πολίτες αντιδρούν σε κάθε υποχώρηση της πολιτικής ηγεσίας (την οποία, όμως, αυτοί επέλεξαν!) και στηρίζουν όποια αντίσταση προβάλλει. Αλλά αυτό δεν είναι καθόλου αρκετό...

ΤΑ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ ΤΗΣ Ε.Ο.Κ. – Ε.Ε.

Η εαρινή έκθεση της ΕΟΚ-Ε.Ε. για την οικονομία κατηγορεί(!) την Ελλάδα για πληθωρισμό, αύξηση των εισαγωγών και χαμηλή παραγωγικότητα!! Κατηγορεί δηλαδή εαυτήν, αφού για όλα αυτά κύρια υπεύθυνη είναι η ίδια. Διαλύει την οικονομία και κοινωνία μας, καταργεί τη Δημοκρατία μας και καταλύει το κράτος μας και μετά μας ζητά και τα ρέστα! Απαγορεύει κάθε όριο στην εξαγορά μετοχών σε οργανισμούς εθνικής σπουδαιότητας (π.χ. ΟΤΕ...), εν ονόματι της ελεύθερης διακίνησης κεφαλαίων, κάθε φραγμό στη διαπλοκή, εν ονόματι της ελευθερίας της επιχειρηματικότητας.

Και τα κυβερνητικά κόμματα, Ν.Δ., ΠΑΣΟΚ και ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ, ομνύουν στο όνομα του ...ευρωπαϊσμού!

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ ΑΣΚΕ

Την Κυριακή 15 Ιουνίου στις 10 το πρωί θα πραγματοποιηθεί συνάντηση **μελών** του ΑΣΚΕ, κατά την οποία θα συζητηθούν θέσεις για ειδικά ζητήματα, καθώς και ο απολογισμός και ο προγραμματισμός της οργανωτικής μας δουλειάς.

Μετά από 2 ώρες, στις 12 το μεσημέρι, με τη συμμετοχή και **φίλων** του ΑΣΚΕ, θα γίνει συζήτηση για την εσωτερική και διεθνή πολιτική κατάσταση

ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΥΜΒΙΩΣΗ
(προτεινόμενες θέσεις για τη Σύνοδο του ΑΣΚΕ)

1) Όλες οι κοινωνικές συσσωματώσεις, από την αρχή της οργανωμένης «πολιτειακής» μορφής τους, θέσπιζαν μέτρα που ευνοούσαν και κατά το δυνατόν εξασφάλιζαν την επιβίωση και τη διαιώνισή τους, με την αποφυγή και της αιμομιξίας. Οι εκάστοτε για το σκοπό αυτό θεσμοί παρέβλεπαν ή και κατεδίκαζαν ατομικές κλίσεις και προτιμήσεις, όχι πάντοτε όμως και αυτές των ιθυνόντων. Όσο οι θεσμοί αυτοί ήσαν «αυστηροί» και αποτελεσματικοί και δεν υπερίσχυαν αυτών ιδιοτελείς παρεκτροπές, ιδιαίτερα των φορέων τους, ή ξένες αρνητικές επεμβάσεις, εξασφάλιζαν τον αρχικό στόχο.

2) Στην ελληνική κοινωνία τη γέννηση, την ανάπτυξη και την ανατροφή των παιδιών αναλαμβάνει κατά κύριο λόγο η οικογένεια και, στο βαθμό που θα εξασφαλίζεται η όσο το δυνατό καλύτερη λειτουργία της, θα αποτελεί τον κύριο παράγοντα της επιβίωσής μας ή μη.

3) Η κοινωνία μας εμφανίζει σημάδια παρακμής, ένα καίριο σύμπτωμα της οποίας είναι η υπογεννητικότητα, που με τους σημερινούς ρυθμούς θα μειώσει δραματικά και επικίνδυνα το ποσοστό των Ελλήνων μέσα στην Ελλάδα στο όχι μακρινό μέλλον.

4) Όσοι θεωρούν τον ελληνισμό εμπόδιο για τα σχέδιά τους στην Αν. Μεσόγειο και στα Βαλκάνια ευνοούν και επιδιώκουν τον εκφυλισμό του θεσμού της οικογένειας, μέσω της επιρροής που διαθέτουν σε ΜΜΕ κ.λπ.

5) Το ελληνικό κράτος, όπως όλα τα κράτη όπου η οικογένεια παίζει αυτό το ρόλο, ορθώς δίνει οικονομικά κίνητρα (θα έπρεπε να είναι ισχυρότερα) για τη στήριξη της οικογένειας και ιδιαίτερα της πολύτεκνης. Όμως η γενική, οικονομική και κοινωνική, κατάσταση της χώρας μας με τα αρνητικά επακόλουθά της καθιστά τη στήριξη αυτή ανεπαρκή.

6) Ορθώς το ελληνικό κράτος θεσμοθέτησε τον πολιτικό γάμο, ισότιμο με το θρησκευτικό, για ζευγάρια που δεν επιθυμούν να τελέσουν θρησκευτικό γάμο, ώστε και αυτά τα ζευγάρια να ενισχυθούν.

7) Ορθώς η ελληνική πολιτεία, αναγνωρίζοντας την ανάγκη προσαρμογής σε νέες κοινωνικές πραγματικότητες, θεσπίζει σε μικρότερη και χαμηλότερη κλίμακα το Σύμφωνο Ελεύθερης Συμβίωσης για ζευγάρια που δεν επιθυμούν για διάφορους λόγους να τελέσουν γάμο, επιχειρώντας κατά κύριο λόγο να εξασφαλίσει την κοινωνική και οικονομική θέση των παιδιών.

8) Ορθό, επίσης, θα είναι η ελληνική πολιτεία να θεσπίσει, σε ακόμη μικρότερη και χαμηλότερη κλίμακα και αποκλεισμένων φυσικά κινήτρων και ζητημάτων σχετιζόμενων με οικογενειακές σχέσεις, την αναγνώριση και προστασία για μακροχρόνιες σχέσεις ζευγαριών του ίδιου φύλου, έτσι ώστε να εξασφαλιστεί ότι η αυτονόητη ελευθερία και το δικαίωμα σε ιδιαίτερες κλίσεις και προτιμήσεις δε θα συνεπάγεται διακρίσεις σε βάρος τους, κοινωνικές ή οικονομικές.

9) Εννοείται ότι η προσέγγιση του στόχου της στήριξης του θεσμού της οικογένειας σε όλες τις μορφές της, της μονογονεϊκής συμπεριλαμβανομένης, και της αντιμετώπισης του δημογραφικού προβλήματος δεν είναι εύκολη υπόθεση. Απαιτείται η εκπλήρωση κοινωνικοοικονομικών προϋποθέσεων για την ανακοπή της προϊούσας παρακμής της κοινωνίας μας, απόρροιας και του παραλογισμού του διεθνούς σύγχρονου συστήματος και ο συνυπολογισμός της νέας κοινωνικής πραγματικότητας των κοινωνικών μεταναστών και της αφομοίωσής τους. Τα άτομα και οι θεσμοί που, ονομαστικά τουλάχιστον, συμβάλλουν στο σκοπό αυτό, οφείλουν να προσαρμόζονται στις νέες συνθήκες, μακριά από κάθε είδους υποκρισίες, ώστε να αποκλείονται αντιλήψεις εκτός τόπου και χρόνου, όπως ότι «κάθε σχέση έξω από το θρησκευτικό γάμο συνιστά πορνεία»(!), που μόνο αντίθετα αποτελέσματα φέρνουν.

... ΚΑΙ Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΟ ΛΑΜΠΡΑΚΗ

Στις 26/3/08 το υπουργείο Παιδείας υπέγραψε **Μνημόνιο Συνεργασίας με τη «Μορφωτική και Αναπτυξιακή Πρωτοβουλία για την Παιδεία»**, στην οποία συμμετέχουν 8 μεγάλα «κοινωφελή ιδρύματα», δηλ. επιχειρηματικοί όμιλοι. Με δεδομένα ότι το ένα από αυτά είναι του Λαμπράκη, που ήδη αλωνίζει στο χώρο της δημόσιας εκπαίδευσης, και ότι η σχετική ανακοίνωση του υπουργείου δεν είναι καθόλου διαφωτιστική για το περιεχόμενο του μνημονίου, είναι φανερό ότι ο λόγος των «νταβατζήδων» βαραίνει ακόμη περισσότερο στην άσκηση της εκπαιδευτικής πολιτικής. Ο κ. Λαμπράκης και η παρέα του δε μας έχουν συνηθίσει σε τέτοιες αγαθοεργίες. Θέλουν να λυμαινόνται το δημόσιο χρήμα, ως αόρατη υπερκυβέρνηση. Θέλουν μια εκπαίδευση που να διαμορφώνει νέους χωρίς εθνική συνείδηση (βλ. κ. Ρεπούση!), χωρίς αξίες, ευαισθησίες και ιδανικά, πειθήνια όργανα των επιχειρήσεων.

ΞΕΡΕΙΣ ΑΠΟ ΕΣΠΑ;

Με κακόγουστες διαφημίσεις και τυμπανοκρουσίες και με καθυστέρηση πάνω από ένα χρόνο άρχισε η εφαρμογή του Εθνικού Στρατηγικού Πλαισίου Ανάπτυξης, ΕΣΠΑ 2007-2013. Ο πομπώδης τίτλος δεν είναι τίποτα άλλο από την εξέλιξη των Κοινοτικών Πλαισίων Στήριξης (ΚΠΣ), των παλιών πακέτων Ντελόρ.

Για το ΕΣΠΑ έγινε πολύς λόγος στα τέλη του 2005 με τα γνωστά επικοινωνιακά κόλπα, αφού, λόγω της διεύρυνσης της Ε.Ε. με 10 νέες χώρες και της μείωσης του συνολικού ποσού που μοίρασε η Ε.Ε. σε 862,5 δισ. ευρώ, στη χώρα μας αναλογούν μόνο 20,4 δισ. ευρώ, που μετά την αφαίρεση των εισφορών μας στον κοινοτικό προϋπολογισμό μένουν «καθαρά» 19,7 δισ. ευρώ, δηλ. λιγότερα από τα 26 δισ. ευρώ του Γ' ΚΠΣ 2000-2006. Αλλά ακόμη κι αυτά τα 19,7 δισ. δεν έχουν απορροφηθεί (η κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι απομένει το 25%) και όσα έχουν απορροφηθεί γνωρίζουμε με ποιο τρόπο διατέθηκαν και ποιοι τα τσέπωσαν. Το ίδιο θα συμβεί και με το ΕΣΠΑ.

Θα πρέπει επίσης να σημειώσουμε ότι, λόγω της διεύρυνσης με φτωχότερες χώρες, γίναμε ...πλούσιοι και γι' αυτό μειώνονται τα κονδύλια για την Ελλάδα. Άλλωστε ο Μπλερ (η Βρετανία είχε τότε την προεδρία της Ε.Ε.) είχε ταχθεί υπέρ της τελικής κατάργησης των κοινοτικών

χρηματοδοτήσεων, ανοήτως για το ιδεολόγημα της Ε.Ε, επωφελώς, ίσως, για τη Βρετανία...

Ο κόσμος δεν έχει ωφεληθεί ούτε πρόκειται να ωφεληθεί από τα διάφορα ΕΣΠΑ ή ΚΠΣ, που αποτελούν το επιχείρημα ότι, αν φύγουμε από την Ε.Ε., θα χρεωκοπήσουμε. Τα 19,7 δισ ευρώ του ΕΣΠΑ, ακόμη και αν απορροφηθούν όλα, δεν καλύπτουν ούτε το ετήσιο έλλειμμα του ισοζυγίου πληρωμών, που το 2006 έφθασε στα 23,6 δισ. ευρώ, τα οποία όμως δεν πληρώνουν οι ευνοούμενοι της Ε.Ε., αλλά οι φτωχότεροι, που συνεχίζουν να βιώνουν την ακρίβεια με την εκτίναξη του πληθωρισμού, με μισθούς καθηλωμένους και με συνεχείς περικοπές στην ασφάλιση και την υγειονομική περίθαλψή τους. Η διόγκωση του ελλείμματος του εμπορικού ισοζυγίου είναι πρωτοφανής, η βιομηχανική παραγωγή μειώνεται συνεχώς και η αύξηση του ΑΕΠ είναι αποτέλεσμα «δημιουργικής λογιστικής», πέραν του γεγονότος ότι στο ΑΕΠ υπολογίζονται και τα δάνεια! Όλ' αυτά, που είναι αποτέλεσμα της παραμονής μας στην Ε.Ε., προστάτιδας του μεγάλου κεφαλαίου, δεν προοιωνίζονται αισιόδοξο μέλλον και οι προβλέψεις χειροτερεύουν από την εκτίναξη του δανεισμού των νοικοκυριών, την αλματώδως διογκούμενη ακρίβεια και τη μείωση της αγοραστικής δύναμης των πολιτών. Μάλλον θα χρειαστεί να πουλήσουμε και τη ΒΕΣΠΑ, γιατί από το ΕΣΠΑ....

ΜΑΡΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΠΑΞΙΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΥ

Η εικόνα που δημιουργήθηκε με τις εκδηλώσεις και συγκεντρώσεις της Πρωτομαγιάς ήταν, το λιγότερο, θλιβερή. Δεν ήταν τόσο η ολιγανθρωπία, ούτε οι διαφορετικοί τόποι (και κόμματα) συγκέντρωσης, ούτε καν οι διαπληκτισμοί και ύβρεις, όσο η ανάδειξη της αδιαφορίας και της απλής παρουσίας όσων μόνο για άλλους λόγους, κυρίως κομματικούς, παρίσταντο.

Την Πρωτομαγιά απεδείχθη η ουσιαστική απαξίωση και παρακμή του συνδικαλισμού, είτε εργατικού είτε συντεχνιακού είτε φοιτητικού κ.λπ., κάτι που χαροποιεί, φυσικά, τους εχθρούς του και θλίβει τους πολλούς που πιστεύουν στην αναγκαιότητά του, στο σημαντικό ρόλο που έπρεπε να διαδραματίζει μέσα στην κοινωνία.

Ποια είναι τα αίτια;

Πρώτο, ίσως, η πλήρως συντελεσμένη **κομματικοποίηση**, που κατήντησε τις κομματικές «συνδικαλιστικές» παρατάξεις απλούς πλοκάμους των κομμάτων, και μάλιστα απροσημάτιστα πλέον. Όταν «συνδικαλιστικά» στελέχη κατέχουν σημαίνουσες κομματικές θέσεις ή, έστω, απλώς

αναμεταδίδουν καθαρά κομματικές θέσεις και με δεδομένη επίσης την πλήρη απαξίωση των κομμάτων, ανεξάρτητα αν τυπικά τα ψηφίζουν οι πολλοί, ποιος θα περιμέναμε να πάρει στα σοβαρά το συνδικαλισμό, που εντελώς άλλος είναι ο ρόλος του;

Άλλος λόγος, πολύ σοβαρός για τη χώρα μας, το ψευδεπίγραφο(!) του εργατικού συνδικαλισμού. **Εργάτες στη πλειονότητά τους είναι οι οικονομικοί μετανάστες**, αφού τις «δύσκολες» εργασίες, σε συνθήκες επίπλαστης ευμάρειας των Ελλήνων, εκείνοι πλέον τις ασκούν, εκτός συνδικάτων. Έτσι δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι οι πρωτοστατούντες στις «συνδικαλιστικές» κινητοποιήσεις είναι όχι οι πραγματικά εργαζόμενοι, ούτε τουλάχιστον οι άνεργοι, αλλά οι «αιώνιοι» φοιτητές, οι αργόσχολοι «διαμαρτυρόμενοι διανοούμενοι» των μεσοαστικών τάξεων και οι διάφοροι κομματικοί, που ψάχνουν για κομματική ή προσωπική πελατεία.

Αν μάλιστα προσθέσουμε και την εισαγόμενη και προπαγανδιστική αίσθηση ότι «**τίποτα δεν μπορεί να γίνει**, αφού οι ξένοι αποφασίζουν» και οι

περισσότεροι που παριστάνουν τους συνδικαλιστές εκθειάζουν αυτούς τους «ξένους» και τις πολιτικές τους ως «μονόδρομο», δεν μπορούμε να περιμένουμε μια άλλη πραγματικότητα και μιαν άλλη εικόνα.

Ο συνδικαλισμός, όπως ασκείται, στη χώρα μας έφτασε πλέον «στον πάτο». Τα αίτια της κατάντιας είναι προφανή σχεδόν σε όλους. Λίγο επομένως χρειάζεται για **να αρχίσει η αντίστροφη πορεία**, μόλις αρχίσουν να αίρονται τα αίτια και τα εμπόδια.

ΑΝΗΣΥΧΗΤΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Η συμφωνία της 8^{ης} Ιουλίου έχει πλέον ενταφιαστεί και αντικατασταθεί από τη (βρετανικής υπόδειξης) **συμφωνία της 21/3/08** μεταξύ Χριστόφια και Ταλάτ, με βάση την οποία επιτροπές Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων μελετούν διάφορες πτυχές του Κυπριακού, εκτός από την ουσία του: την απομάκρυνση των στρατευμάτων κατοχής και των εποίκων και την επάνοδο των προσφύγων στα σπίτια τους. Ανεξαρτήτως της έκβασης των συνομιλιών, το βέβαιο είναι ότι αναβαθμίζουν το κράτος του Αττίλα. Οι Αγγλοαμερικανοί και τα όργανά τους στην Κύπρο (πολιτικοί, ΜΜΕ κ.ά.) εκφράζουν τη χαρά τους και τη «συγκρατημένη αισιοδοξία» τους ότι τώρα, που απαλλάχθηκαν από τον «απορριπτικό» Τάσσο, μια «λύση» (στα μέτρα τους) είναι πλέον πολύ πιθανή. Το γεγονός ότι ο Πρόεδρος Χριστόφιας όρισε ως εκπροσώπους της ελληνικής πλευράς κατά πλειοψηφία ξεφωνημένους ανανικούς δικαιολογεί πλήρως τη χαρά τους αυτή.

Η φιέστα, όμως, (επίσης βρετανικής υπόδειξης) για το άνοιγμα της εμπορικής οδού **Λήδρας** κατέληξε σε φιάσκο, αφού στην ελληνοκυπριακή πλευρά παραβρέθηκαν μόλις 100(!) άτομα, από τα οποία 50 τουρίστες και 30 αστυνομικοί και λοιποί υπάλληλοι. Παρ' όλ' αυτά, με την υπερπροβολή της

από τα ΜΜΕ, συνέβαλε κι αυτή στην αποενοχοποίηση της Τουρκίας.

Οι **Ευρωπαίοι «εταίροι μας»** (τους) κάνουν κι αυτοί ό,τι μπορούν για να νομιμοποιήσουν το κατοχικό καθεστώς. Στις 11/4 αντιπροσωπεία του κόμματος του Ταλάτ είχε επίσημες επαφές στη Γερμανία με το Γ.Γ. του SPD (Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος), βουλευτές των Πρασίνων κ. ά. Στις 9/4 επισκέφθηκε τα κατεχόμενα ο δήμαρχος Μονάχου και στις 16/4 αντιπροσωπεία του SPD.

Στις 18/3 εκδικάστηκε στο Κακουργοδικείο Λευκωσίας **υπόθεση ναρκωτικών**, κατά την οποία αποκαλύφθηκε ότι το ψευδοκράτος έχει ως πολιτική του να διοχετεύει σκληρά ναρκωτικά στις ελεύθερες περιοχές, ιδίως στους νέους και τους εθνοφρουρούς, από τους οποίους ζητεί ως αντάλλαγμα πληροφορίες. Αυτό δεν εμποδίζει ανανικούς επιχειρηματίες να κάνουν μπίζνες με τους Τούρκους και μάλιστα οι ιδιοκτήτες της εφημερίδας «Αλήθεια» μεθοδεύουν προμήθεια νερού από την Τουρκία, που ασφαλώς θα αποτελέσει (αν γίνει) νέο μέσο εκβιασμού.

Οι αρνητικές συνέπειες του αποτελέσματος των προεδρικών εκλογών είναι ήδη ορατές. Το πολύτιμο ΟΧΙ του δημοψηφίσματος κινδυνεύει να ακυρωθεί κι αυτό γίνεται πλέον κατανοητό. Ας ελπίσουμε ότι και οι αντιδράσεις στην επάνοδο του σχεδίου Ανάν με άλλο όνομα θα ενταθούν.

ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟ ΤΟΥ ΝΤΟΠΙΝΓΚ

Με την παραίτηση του αρχιπροπονητή Χρήστου Ιακώβου επιχειρείται να οδηγηθεί το σκάνδαλο του ντοπαρίσματος των αθλητών της ομάδας μας της άρσης βαρών στο αρχείο της, προβληματικής, μνήμης. Δεν είναι, φυσικά, το ντόπινγκ θέμα της άρσης βαρών και της κολύμβησης μόνο. Όπου επιδιώκεται πρωταθλητισμός το ντοπαρίσμα δεν «μπορεί» πλέον να απουσιάζει. Ούτε είναι ελληνικό φαινόμενο. Το αντίθετο μάλιστα. Ίσως και πολύ καθυστερημένα να το ανακαλύψαμε εμείς. Τα αθλητικά ιδεώδη και, πολύ περισσότερο δυστυχώς, τα ολυμπιακά έχουν πάψει προ πολλού να υφίστανται, αν υπήρξαν ποτέ, έστω και ως εξαιρέσεις. Δεν είναι ασφαλώς τυχαία η πολύ πρώιμη (!) κατάληξη της σημασίας του «άθλιος», από την αρχική αυτού που κατέκτησε και τιμήθηκε από τα «άθλα», βραβεία, στην αμέσως μετέπειτα, αυτήν του και σημερινού άθλιου...

Όλοι, βεβαίως, είμαστε υπέρ του αθλητισμού και δε χρειάζονται επιχειρήματα. Το πρόβλημα ανακύπτει όταν ο αθλητισμός εξελίσσεται σε πρωταθλητισμό με ό,τι αυτός συνεπάγεται. Και είναι πρόβλημα, γιατί το ζήτημα είναι, δυστυχώς, περίπλοκο, και εμπλεκόμαστε, πάλι δυστυχώς, όλοι. Όλοι θέλουμε νίκες και μετάλλια! Και όλοι, εκτός από τους λόγω κάποιας μειονεξίας, κατ' επάγγελμα μεμψίμοιρους, χαιρόμαστε με τις επιτυχίες των «δικών» μας. Πώς, λοιπόν, να μην γίνει το φαινόμενο αυτό αντικείμενο εκμετάλλευσης, τοπικής, εθνικής και, κυρίως, μέχρι παροξυσμού εμπορικής;

Πλησιάζουν Πανευρωπαϊκοί και Ολυμπιακοί αγώνες. Ευκαιρία να σκεφτούμε όλοι σοβαρά και με ειλικρίνεια. Εμείς το επιχειρήσαμε σε άρθρα μας λίγο πριν και αμέσως μετά τους Ολυμπιακούς της Αθήνας στα φύλλα 99, και 100 της «Ε», όπου και παραπέμπουμε.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΤΟΥ ΚΙΟΤΟ

Πολύς λόγος έγινε για την «κόκκινη» κάρτα και το «διασυρμό» της χώρας με την απόφαση της αρμόδιας επιτροπής του ΟΗΕ να θέσει τη χώρα μας εκτός του συστήματος εμπορίας ρύπων τουλάχιστον για τρεις μήνες, επειδή δε διαθέτει «αξιόπιστο» σύστημα μέτρησης ρύπων. Δεν έχει πλήρως διευκρινισθεί επίσημα και με σαφήνεια ο πραγματικός λόγος που οδήγησε σ' αυτήν την απόφαση.

Ίσως ο λόγος είναι «ενδοεπιστημονικές» τριβές. Την άνοιξη του 2007 έληξε η σύμβαση με την επιστημονική ομάδα του Αστεροσκοπείου Αθηνών, που είχε την ευθύνη για την καταγραφή των εκπομπών ρύπων που προβλέπονται από το πρωτόκολλο του Κιότο. Το ΥΠΕΧΩΔΕ τους κατηγορεί με πληρωμένη καταχώριση ότι ο επικεφαλής της «κάρφωσε», επειδή οι διευκρινήσεις που ζήτησε η επιτροπή του ΟΗΕ για μετρήσεις του 1995-1996 κρίθηκαν ανεπαρκείς. Εν τω μεταξύ το ΥΠΕΧΩΔΕ έχει προσλάβει ως σύμβουλο τη Σχολή Χημικών Μηχανικών του ΕΜΠ.

Ίσως ο λόγος είναι προσπάθεια για άλλης τάξης πιέσεις όπως για την **εξωτερική πολιτική**, δεδομένου ότι ο Γ.Γ. του ΟΗΕ είναι αμερικανόδουλος, είτε για την αγορά ευρωπαϊκών «πράσινων» τεχνολογιών κ.λπ.

Όποιος κι αν είναι ο λόγος, ο «θόρυβος» που γίνεται είναι δυσανάλογος με την αποτελεσματικότητα που έχει το πρωτόκολλο του Κιότο (Δεκέμβριος 1997) στην πράξη και ιδιαίτερα **στη χώρα μας**, όπου η πιο σημαντική πηγή αερίων του θερμοκηπίου είναι τα αυτοκίνητα και η ΔΕΗ. Όπως είναι γνωστό, το πρωτόκολλο αντί να προβλέπει τη μείωση των ρύπων εκεί που παράγονται καταλήγει είτε στην αύξησή τους, είτε στη διατήρησή τους, είτε στην ανακατανομή τους, με υπόβαθρο το κέρδος.

Η χώρα μας, επειδή είναι αποβιομηχανοποιημένη, με βάση το πρωτόκολλο έχει το δικαίωμα να αυξήσει κατά 25% σε σχέση με το 1990 (το έτος αναφοράς) την εκπομπή των αερίων του θερμοκηπίου. Το να μείνει οριστικά εκτός Κιότο η χώρα μας, που το έχει επικυρώσει από το 2002, σημαίνει ότι οι 152 ελληνικές επιχειρήσεις, που έχουν ενταχθεί στο σχετικό εθνικό σχέδιο, δε θα μπορούν να αγοράζουν και να πωλούν δικαιώματα εκπομπής ρύπων (κυρίως διοξειδίου του άνθρακα). Μέχρι το 2012, οι εγχώριες βιομηχανίες θα πληρώνουν πρόστιμο 100 ευρώ για κάθε τόνο ρύπων που θα θέτει τη χώρα μας εκτός του στόχου, που είναι μέση αύξηση εκπομπών όχι μεγαλύτερη του 25%, όπως προαναφέρθηκε.

Τι προβλέπει το πρωτόκολλο:

Οι 141 χώρες που υπέγραψαν το πρωτόκολλο ανέλαβαν την υποχρέωση να μειώσουν από το 2008 έως το 2012 την εκπομπή των αερίων του θερμοκηπίου (διοξείδιο του άνθρακα, μεθάνιο, μονοξείδιο του διαζώτου, υδροφθορανθράκες και εξαφθοριούχο θείο) τουλάχιστον κατά 5% σε σχέση με τα επίπεδα του 1990. Οι χώρες της Ε.Ε. δεσμεύτηκαν για συνολική μείωση κατά 8%, κατανέμοντας το ποσοστό μείωσης ή και αύξησης κατά χώρα ανάλογα με το ποσοστό εκπομπής αερίων του θερμοκηπίου καθεμιάς το 1990.

Το πρωτόκολλο προβλέπει τρεις μηχανισμούς:

1. Το εμπόριο ρύπων: Μία βιομηχανικά ανεπτυγμένη χώρα ή μία βιομηχανία της, αν έχει μειώσει τις εκπομπές της πέραν του στόχου, μπορεί να πουλήσει αυτή τη διαφορά σε άλλη χώρα, που δεν έχει επιτύχει το στόχο της. Έτσι προσφέρεται το δικαίωμα στις βιομηχανίες της να ρυπαίνουν μεν, αλλά να πληρώνουν κάποια, ας τα πούμε, “διόδια” ή «πρόστιμα» ως αποζημίωση.

2. Η καθαρή ανάπτυξη: Οι βιομηχανικές χώρες που δεν μπορούν να μειώσουν τις εκπομπές αερίων μπορούν να χρηματοδοτούν προγράμματα μείωσης εκπομπών αερίων στις αναπτυσσόμενες χώρες (που δεν έχουν υπογράψει το πρωτόκολλο), όπου η μείωση εκεί είναι φθηνότερη, π.χ. να διοχετεύουν τις «πράσινες» τεχνολογίες τους ή να φυτεύουν δένδρα σε χώρες της Αφρικής!

3. Η από κοινού υλοποίηση: Αφορά ομάδες χωρών, όπως οι πρώην ανατολικές, πριν γίνουν δυτικές, που έχουν υπογράψει το πρωτόκολλο και είναι παρεμφερής μηχανισμός με αυτόν της καθαρής ανάπτυξης.

Η αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής

Η συνεισφορά του πρωτοκόλλου του Κιότο στην αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής μόνο ως ένα πολύ μικρό βήμα μπορεί να θεωρηθεί. Η κλιματική αλλαγή επιβάλλει την επείγουσα λήψη μέτρων, όπως τη σταδιακή αντικατάσταση των ρυπογόνων καυσίμων, ιδιαίτερα του πετρελαίου, που πλέον γίνεται και οικονομικά ασύμφορο, την ανάπτυξη μη ρυπογόνων ενεργειακών τεχνολογιών, τη σταδιακή μεταβολή των καταναλωτικών προτύπων των βιομηχανικά ανεπτυγμένων χωρών, τη μείωση των υγρών και στερεών ρυπαντών, τη διάσωση των δασών κ.λπ. Όμως **το αποχαλινωμένο κεφάλαιο, αυτό της «παγκοσμιοποίησης», είναι υπεύθυνο**, εκτός των άλλων δεινών που έχει προκαλέσει σε χώρες και κοινωνίες, **και για την κλιματική αλλαγή**, επειδή τα υπερκέρδη του είναι υπέρτερα της επιβίωσης του πλανήτη. Πώς περιμένουμε μέτρα απ' αυτούς;